

Ústřední hypotéza Angelologie

Pokud existují duchovní bytosti, pokud působí jako tvořivé mocnosti v přírodě a inspirující mocnosti v dějinách a pokud působí podle nějakého inteligibilního řádu, měl by se tento řád na zemi viditelně projevat. Toto je teze, kterou chceme ve všeobecnosti podrobit zkoušce.

V Angelologii dějin prozkoumáme takovéto její konkrétní znění: **Pokud se sedm archandělů každých 72 a 354 let cyklicky střídá jako duchové času, dějiny by měly podléhat tomu odpovídajícím periodickým a synchronním kulturním vlnám.** A v Angelologii přírody: **Pokud je dvanáct cherubinů tvořivými inteligencemi přírody a řád jejich působení je dán strukturou zvěrokruhu, bude se tento systém zrcadlit v evoluci zvířecí a rostlinné říše v postupném odčleňování a formování orgánů.**

Je důležité, aby si čtenář ujasnil, co se vlastně tvrdí, pokud si o tom chce udělat vlastní úsudek. Mnozí odpůrci Angelologie totiž hlásají, že se nepotvrdila. Ale pokud se jich zeptáte, co je vlastně ústřední tezí Angelologie, zjistíte, že to nevědí, a z toho je jasné, že ani nemohou posoudit, zda se potvrdila nebo ne.

Nicolas Poussin: Tanec podle hudby času

Netvrdíme, že ten-který archanděl působí *pouze* v letech, kdy je duchem času. Každý ze sedmi archandělů působí stále, avšak v období, kdy se stal duchem času, je jeho působení silnější. Jím inspirované kulturní formy se tedy mohou vyskytnout kdykoli, ale v jeho vlastním období budou častější a výraznější.

Netvrdíme ani, že účinky ducha doby bude možné prokázat v *každém* jemu příslušejícím období a u *každého* národa. Pozemské podmínky nemusí vždy a všude dovolit, aby se inspirace ducha času přeměnila ve skutky. Nebo dějiny mezitím mohly zahladit stopy po tehdejších událostech.

Netvrdíme, že zkoumaný kulturní jev musí vyvrcholit vždy uvnitř příslušného 72-letého období. Vrchol může nastat i krátce předtím nebo potom. Uvedená data archandělských vlád jsou do jisté míry schematická a pouze orientační. Vymezují roky, kdy ten či onen archanděl působí silněji než všichni ostatní. Nezačíná působit v daném roce náhle a ani náhle nekončí. Síla jeho působení se podobá vlně, která zvolna stoupá, vyvrcholí ve středu uvedeného období a poté klesá, aby opět vyvrcholila až za dalších 500 let. Mimořádné tvořivé výkony tedy nespádají vždy jen dovnitř 72-letého (nebo 354-letého) období. Ale budou tím pravděpodobnější, čím blíže budou na časové ose ke středu tohoto období.

Kromě toho důvody k opožděním a předstihům mohou být zcela prozaické. Různé faktory mohou způsobit, že dílo velikána uzří světlo světa až desetiletí poté, co bylo přijato inspirativně. Newton například přijal inspiraci ke svým největším objevům již jako mladý muž, když se během morové epidemie stáhl na venkov, ale publikoval je až o 30 let později. Řecká škola lékařů na ostrově Kós zase z úcty připsala tvorbu celého kolektivu svému zesnulému učiteli Hippokratovi. Newtonovská astronomie se tak o několik desetiletí opoždí a hippokratovská medicína zdánlivě předbíhá příslušné období archanděla Orifiela a Rafaela.

Stejní archandělé působí nejen jako duchové času, ale také jako duchové národů a inspirují (na ohraničeném území) velké tvořivé vrcholy i zcela mimo uvedené časové rytmy. Periodické působení duchů času se takto kříží s nesčítelným množstvím jiných faktorů, které narušují čistou pravidelnost kulturních vln. Z dlouhodobého a celosvětového hlediska však všechny tyto ostatní faktory musí ustoupit do pozadí jako statistický šum, jelikož jsou ve vztahu k námi zkoumané periodické složce náhodné. Utvoří jakousi rovnoměrnou průměrnou hladinu, na jejímž pozadí činnost ducha času vynikne jako periodická tendence k návratu určitých kulturních vzorců. Pokud bude tato tendence statisticky signifikantní, ústřední teze této knihy se potvrdila.

Je zapotřebí si také uvědomit, že předmětem našeho zkoumání není periodický výskyt hmotných artefaktů, ale činnost duchovních bytostí. Osobní výpovědi o duchovních zážitcích, zjeveních, vnuknutích o tom svědčí přímo a hmotné artefakty jen nepřímě. Pro nás je důležitější časový okamžik inspirace, než to, kdy bylo dílo zrealizováno nebo zveřejněno. Zajímá nás onen tvořivý proces, při němž působí duch, a ne fakt, že ideové, umělecké a společenské formy se později netvořivým a bezduchým způsobem reprodukuje nadále i po staletí.

Dále je potřebné vědět, že inspirace každého archanděla představuje duševní proud jisté kvality, který zde působí vnitřně a ve svých vnějších účincích nemůže v každé době a na každém místě nabýt stejné podoby. Výslednice jeho působení bude modifikována duchem místa, ostatními duchy doby a celou řadou dalších spolupůsobících faktorů a podmínek. Vojenský duch se v mírových dobách projeví jako lovecká záliba. Mystický impuls v ateisticky utvářené společnosti na sebe vezme podobu ideologického zápalu. Matematické úsilí starých Řeků nemohlo vyústit do počítačové revoluce, protože to nedovolovala technologie.

Lidští duchové též zachytávají každý duševní proud na jeho vyšších nebo nižších úrovních projevu, dle stupně svého duchovního vývoje. Umělecký impuls se může přeměnit u kultivovaného národa ve velké hudební skladby, ale u instinktivních jednotlivců pouze ve zvýšené sexuální napětí, které je nižší formou téže anaelské energie. Pokud bychom tedy hledali pravidelné synchronní vlny hudební tvorby, nenajdeme je bez výjimky vždy a všude. Svoboda lidského ducha je jednou z proměnných ve světové rovnici. Přesto však kvůli tomu angelologie nepřestává být vědou. Díky tomu, že i v duchovní oblasti platí zákon analogický fyzikálnímu zákonu zachování energie: **duševní energie se neztrácí, pouze mění formu.** Výsledná rovnice tak získá podobu: **suma hudební tvořivosti a pohlavních výstředností periodicky stoupá v anaelských obdobích.** Kde nenajdeme jedno, musíme hledat to druhé, protože jsou to spojené nádoby. Takováto rovnice zahrnuje moment lidské svobody, a přesto je exaktní.

Ústřední hypotéza Angelologie tedy zní následovně: **Předpovídáme, že se cyklicky každých 504 i každých 2480 let zvyšuje pravděpodobnost výskytu kulturních forem s danou planetární signaturou.** Během našeho bádání možná přijdeme na to, že andělé působí jiným a mnohem složitějším způsobem. Metoda nám to umožňuje. Tradici babylónské astrologie si zde bereme jako první pracovní hypotézu, protože musíme začít s něčím konkrétním.